

"Def-i şer, celb-i nef'a racihtir." cümlesine binaen; bir insanın önce namaz kılması mı gerekir, yoksa zinayı terk etmesi mi?

Zararları uzaklaştırmak, faydalı şeyleri sağlamaktan önce gelir ve daha önemlidir.

Mesela, kapısında binlerce müşterisi alışveriş yapmak için bekleyen bir mağazanın arka tarafında bir yangın varsa, mağaza sahibinin yapması gereken şey, müşterilere mal satmak değil, yangını söndürmektir. Zira yangın zarardır, alışveriş faydadır.

Namaz kılmak farzdır, farzın terki ise büyük bir günahtır. Böyle olunca **namaz kılmamak da bir şer ve günahtır.** Bu sebeple; ben şu günahları terk edene kadar namaz kılmayayım demek, nefis ve şeytanın bir aldatmacası oluyor. **Hangi günahı işliyor olursak olalım, namazın terk edilmesi caiz olmaz.**

Halbuki namazın da günahlardan alıkoyucu bir etkisi ve gücü vardır. Namazın insanları günahlardan alıkoyduğuna ve günahlarını affettiğine dair, birçok ayet ve hadisler vardır. Bunlardan bazıları şöyledir:

Cenab-ı Hak, Ankebut Sûresi, 45. ayette şöyle buyuruyor:

“...Hiç şüphe yok ki namaz, insanı çirkin işlerden ve haramlardan alıkoyar...”

Fakat bu namaz, gerçekten, Allah'ı görüyor gibi kılınan namaz olmalı...

Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyuruyor:

“Beş vakit namaz, herhangi birinizin kapısı önünden gürül gürül akan ve içinde günde beş defa yıkandığı ırmağa benzer.”(1)

Ashabdan biri bir günah işlemiş, neticeyi de gelip Allah Resulü (a.s.m)'e bildirmişti; o sırada şu ayet indi:

“Gündüzün başı ve sonu ile gecenin başlarında namaz kıl; çünkü iyi

ameller, kötülükleri giderir.” (Hud, 11/114)

Sahabi Allah Resulü'ne; **'Bu ayet benim hakkımda mı indi?'** diye sordu Allah Resulü (a.s.m) de **"Bütün ümmetim hakkında indi"** buyurdu.

Dipnotlar:

(1) bk. Müslim, Mesâcid 284.